

Ik kom tot de hoogleeraren, en hun werk.

Voor Dr. H. H. Kuyper, wien reeds voor een jaar emeritaat werd verleend, maar met verzoek, zijn academische taak nog vooreerst te blijven vervullen, is nog geen opvolger aangewezen. Zoo zal ook na den termijn van 1 October zijn werk misschien nog niet aanstonds eindigen. Ik kan nog geen woord van afscheid tot hem richten; na hetgeen mijn voorganger reeds tot erkenning van zijn verdiensten heeft gezegd, wil ik hem nog gaarne mijn hulde brengen voor zijn rijke scherp-critische kennis der geschiedenis, en niet minder voor zijn meesterschap over onze taal: van beide heb ik, en hebben zeker velen onzer vaak innig genoten.

Collega Aalders werd door ziekte, die zich een tijdlang ernstig deed aanzien, gedurende de tweede helft van het jaar verhinderd, zijn colleges te geven. Hij is tot onze blijdschap thans weder geheel hersteld, en zal zijn taak weder volledig opvatten.

Een zware slag in zijn persoonlijk leven trof onzen ambtgenoot Van Gelderen: den 4den Mei stonden wij allen vol deernis om het graf van zijn vrouw. God trooste en sterke hem bij den voortduur. Mevrouw Van Gelderen nam in haar belangstelling ook het academische werk van haar man op, en zij toonde moederlijke zorg, waar zij kon, voor vele studenten, in het bijzonder voor die uit Zuid-Afrika hierheen kwamen.

Dr. L. Bouman, die als extra-ordinarius aan onze hoogeschool verbonden bleef, toen hij in 1925 als gewoon hoogleeraar naar Utrecht ging, heeft gemeend thans ontslag te moeten vragen, hetgeen hem op de meest eervolle wijze is verleend. Hij blijft zitting houden in den senaat, namens welken ik niettemin hem hier hulde breng en dank betuig voor het vele, dat hij ten dienste en tot eer van onze universiteit heeft verricht. Bouman van de Vrije Universiteit was in de medische wereld niemand onbekend, en het Gereformeerde volk van Nederland wist bij ernstige zenuwaandoening maar één adres: „wij moeten eens naar Bouman”. Tien jaar is Bouman buitengewoon, daarvóór achttien jaar lang, van 1907 af, gewoon hoogleeraar geweest; en éénig hoogleeraar in onze medische faculteit-in-wording. Al weet ik als jongere (want daartoe moet ik mij rekenen: de scheidingslijn is breed genoeg) niet, welke moeilijkheden B. te overwinnen heeft gehad, dat zij er geweest zijn, in zoo uitzonderlijke positie, ligt voor de hand. Maar dat hij ze glansrijk overwonnen heeft, begrijpen wij ook, wanneer wij zien, hoe vele studenten zijn colleges volgden. Van zijn veelomvattenden arbeid aan en in de Valeriuskliniek hebben wij niet te spreken: die staat buiten onze universiteit. Van beide, de kliniek en de medische faculteit, zal hij als de stichter en bouwer blijven gelden. Mogen hem bij klimmenden leeftijd de krachten onverminderd blijven voor de omvangrijke taak, die hij nog vervult. Blijve hij trouw onze senaats-